

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden wij in het evangelie
hoe de Sadduceeën een vraag stelden aan Jezus
over de verrijzenis.
Zeg maar: het eeuwig leven.
En tegelijk vroeg ik mij af:
spreken wij nog wel eens over het eeuwig leven?
Over de hel, de eeuwige dood,
daar spreken we eigenlijk al helemaal niet meer over!
Maar over de hemel spreken we ook nog maar nauwelijks!
Terwijl de eeuwige hemel juist ook
een enorme bron van inspiratie zou kunnen zijn.

Toen ik nog bij de PTT werkte, bij de Post,
waren vakanties altijd bij uitstek
het onderwerp van onze gesprekken.
Daar werkte je voor, om uiteindelijk,
het liefst zelfs een paar keer per jaar,
op vakantie te kunnen gaan.
En hoe verder je vakantiebestemming, hoe beter.

In de eerste lezing zien we ook
hoe het eeuwig leven
de bron van inspiratie was
voor de zeven zonen van een moeder.
Een aangrijpend verhaal.
De zonen worden door een slechte koning gedwongen
om van het verboden varkensvlees te eten.
Maar alle zeven zonen antwoorden
dat ze liever sterven,
dan dat ze zouden eten van het verboden varkensvlees
en daardoor het eeuwig leven zouden moeten missen.
En het leuke is, dat hun moeder
hen alleen maar aanmoedigt om stand te houden.
Maar hier zie je dus
hoe belangrijk het eeuwig leven kan zijn.

De zeven jongens waren zelfs bereid
om ervoor te sterven.

In het evangelie van vandaag
proberen de Sadduceeën het eeuwig leven
bij Jezus een beetje belachelijk te maken.
En ze geven daarbij een voorbeeld
waarvan zij zelf denken:
'Zie je wel, het eeuwig leven
kan gewoonweg niet bestaan!'
En zo stellen ze Jezus deze vraag:
Neem een vrouw, die door omstandigheden
met zeven mannen was getrouwd,
zeven broers.
Het zogenaamde zwagerhuwelijk.
Van wie zal zij in de hemel dan de echtgenote zijn?
Ze is toch met alle zeven getrouwd geweest!
En je ziet het bijna voor je
hoe deze Sadduceeën denken
dat ze Jezus nu helemaal klem hebben gezet!
Maar Jezus geeft een schitterend antwoord.
Ik vat het even kort samen:
'In de hemel trouwen de mensen niet
maar zijn ze als engelen,
als kinderen van God.'

Ik hoop dat de gehuwden mensen
niet al te zeer teleurgesteld zullen zijn door dit antwoord.
Ik ben zelf ook wel eens even bezorgd geweest:
'Zal ik in de hemel nog wel priester zijn?'
Ach ja, zo hebben we allemaal onze dingen
waaraan we gehecht kunnen zijn!
Daarom toch een kleine toelichting.

Hoe zullen wij in de hemel zijn?
Als ik kijk naar onze lichamelijke conditie
dan zij wij op ons best
zo vanaf onze 25e levensjaar

tot zo ongeveer ons 40e levensjaar.
Daarna wordt het minder!
Nou, ik denk dat iedereen
het daar wel min of meer mee eens zal zijn.
Iemand zei eens dat hij vermoedde
dat we in de hemel allemaal
als dertigjarigen zouden zijn.
Nou, dat zou mooi zijn!
Maar ook wel een beetje saai!
En zo zie je dat ons denken over de hemel
altijd beperkt is!

En zelfs onze verstandelijke vermogens
kunnen op het einde minder worden.
Het geheugen kan minder worden,
de snelheid van denken kan minder worden.
En ook al kan ons verstand zich
een lange tijd enorm ontwikkelen,
toch kan er ook een teruggang ontstaan.

En toch is er ook iets in ons,
dat altijd maar door wil groeien!
Dat niet wil sterven of minder worden.
En dat is iets
dat nu al voorbestemd is voor het eeuwig leven.
Ons hart, onze levensadem.
In ons hart vermoeden we
dat wij voorbestemd zijn voor het eeuwig leven.
En dat is precies wat Jezus probeert uit te leggen
in het evangelie van vandaag.

Jezus zegt het zo:
'De kinderen,
die waardig gekeurd zijn
deel te krijgen aan de andere wereld
en aan de verrijzenis uit de doden,
die huwen niet en worden niet ten huwelijk gegeven.'
En nou komt het!

'Zij kunnen immers niet meer sterven.'
En misschien nog mooier!
'Ze zijn als engelen,
als kinderen van God!'
Wat een belofte!
Als engelen, als kinderen van God!

Ik denk dat dat een belevens zal zijn,
-het eeuwig leven,-
waarin alles van ons leven
dan tot volheid zal komen!
We zullen dan onze partner niet hoeven missen,
en ik zal mijn priesterschap niet hoeven missen,
maar wij zullen dan allen mogen delen
in dat volmaakte huwelijk,
de bruiloft van het Lam!
In ik zal misschien mogen delen
in dat volmaakte Hoge priesterschap van Jezus Zelf.
Kortom, dan zal alles tot volmaaktheid komen.
En dan zal alles,
wat wij hier op aarde hebben meegemaakt,
tot zijn bekroning komen.
Nou, dat zou ik niet graag willen missen!

Ik hoop daarom dat de gedachte aan het eeuwig leven
ons mag bemoedigen.
En dat we er voor zullen gaan!
Net zoals die zeven jongens uit de eerste lezing!
Dat we onze 'bekroning' niet zullen missen!
Amen.